Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26236
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ua ē. ⁊ unitas manet ⁊ perfecta quam idem nu
chil ce potest quod deus nec habitat siquidem idem
si ⁊ unitas ua scissione ē. phibet. discretio
⁊ propietas unitatem docet. De discretione
Et posuit nomina fidei, nomina in
quibus significaretur quod credit. Et dictum est pater in
unitate quia ab ipso filius erat. quod sua substantia
erat. Ipse enim genuit de sua substantia genuit
id quod ipse est genuit. Et propterea aequalis erat quia
cum ipso erat id quod ipse erat pater dictus est
quia ab ipso erat filius. Ipse autem ab utroque
erat utique filius non erat ne duo essent pa
tres unus filius ⁊ pater qui filium diuidet ⁊ fi
dei unitatis discretio. Si spiritus sanctus pater ⁊ fi
lius. procedens a patre ⁊ filio. Et professa est fi
dei katholica patrem ⁊ filium ⁊ spiritum sanctum. Et
est pater quia filium habet ⁊ filius quia patrem. spiritus sanctus
quia est a patre ⁊ a filio. Et est pater spiritus quoniam deus est
⁊ est pater similiter sanctus. quo deus est. si uolunt
fidei una unitate personam distinge
cum dicet spiritum sanctum. Ipse enim est qui ad sancti
fi conem datur cum inspiratur sanctificandis ⁊ non
uenit sine patre ⁊ filio. quo unitas est indi
uisa. Quomodo spiritus sanctus a patre ⁊ filio
mittitur et ita processio est ab illis
Sed inspirari ⁊ temporali aduentu
a patre ⁊ filio. hic est illi uenuentem esse a
patre ⁊ filio. Id est genitum illum esse ne nomen sit
perfunctorius. quod datur excipere ⁊ accipere. quod
temporale non est illi esse a patre ⁊ filio. si genitum
per eo dari dicitur cum uenit a patre ⁊ filio. quod
est a patre ⁊ filio. id est genitum esse ⁊ temporale illi.
Sicut spiritus sanctus donum dei est quod donum est patris
⁊ filii. ⁊ cum datur excipe datur ⁊ datur a patre
⁊ filio. ⁊ dari a patre ⁊ filio non aliud illi
est quam cum datur esse a patre ⁊ filio. ex eo quod est
genitum illi est a patre ⁊ filio. Et est in unitate
pater ⁊ filius ⁊ spiritus sanctus. pater a seipso. filius
a solo patre. spiritus sanctus a patre ⁊ filio, et quia
una natura est ⁊ una substantia. una unitas
est in una natura ⁊ una substantia. Et cum mens
ita quasi discreta est ⁊ propia in unitate ⁊ si
dat. ita inuenit tres ⁊ fitet. Cum id quod
est ita attendere cepit. unum ostenditur.
Quare ita illa ineffabilia indicare
Et rursus prius dixit ⁊ ita in humana
sugit ex abuso alia natura non dixit.
dubietas ⁊ pulsat mente profundo re
rum caliganum. Et ecce questio ⁊ interrogat
seipsum ro. quare ita illa quidem tempora
fit personae dicantur cum unitate illa quae
in semetipsa primum mens reputat ita si
milit inuenta sit. nec tamen tres personas
unse mente rationale ⁊ tunc aut ita perso
nis stare animum rationabilem ⁊ sida
tio putatur. Et diligenter ⁊ quia ro quare
ita sit. cum nec ita esse dubitare luce
at. nec quomodo sit facile scire possit.
Et tamen uidet ⁊ aliquid ex eo quod totum non
uidet. nec ignorare permittit quod non
sinit apprehendere. Si idem enim quo
quo in mente sua nuncidere gestit. quod est ipsa